

8. česko-německé online setkání – neděle 13.11.2022 v 16:00

Téma: **Přátelství – cesta naděje**

Roman Hota

Jan 15:12 To je mé přikázání, abyste se navzájem milovali, jako já miluji vás. 13 Nikdo nemá větší lásku než tu, že položí svou duši za své přátele. 14 Vy jste moji přátelé, činíte-li, co vám přikazuji. 15 Už vás nenazývám otroky, protože otrok neví, co činí jeho pán; nazval jsem vás přáteli, protože jsem vám oznámil všechno, co jsem uslyšel od svého Otce.

Je zajímavé pozorovat v Bibli rozvíjející se vztah Ježíše a jeho 12 učedníků. Na začátku své pozemské mise si je Ježíš vybral, „**aby byli s ním**“ (Mk 3:14). Chodili s ním, pozorovali ho, byli svědky mnohých zázraků, někdy to také Ježíšovi pěkně zkomplikovali a učili se mu důvěrovat. Ne se všemi měl Ježíš stejný vztah, a ne všichni mu ho opláceli. Nutno také připomenout, že kromě oněch 12 měl další okruh 70 učedníků nebo také blízké přátele v Betánií v domě Lazara, Marie a Marty. Na druhé straně i mezi těmi svými 12 měl tři oblíbence: Petra, Jakuba a Jana, které brával zvlášť, aby byli například svědky vzkříšení Jairovy dcery nebo Ježíšova proměnění na hoře. Budoval s nimi hlubší společenství než s ostatními. Svěřoval jim více tajemství. Zdá se, že Jan, který byl pravděpodobně Ježíšovým bratrancem, byl jeho obzvlášť velkým miláčkem. U poslední večeře spočíval u stolu v Ježíšově náručí. (*Jan 13:23 Jeden z jeho učedníků, kterého Ježíš miloval, spočíval u stolu v Ježíšově náručí.*) To je nádherný obraz blízkého vztahu, přátelství a důvěry. Tam během té poslední večeře Ježíš své učedníky **nazval přáteli** a důvěrně jim řekl vše, co slyšel od Otce. V **důvěrných rozhovorech** se utužovaly jejich vztahy až byl připraven **za své přátele položit život.** (*J 15:13 Nikdo nemá větší lásku než tu, že položí svou duši za své přátele.*) **Umíral za přátelé, ne za cizí.**

Na základě toho příkladu přátelství Ježíše a učedníků bych vám rád předal dva odkazy:

1. I s námi si chce Ježíš budovat takto důvěrný vztah jako se svými učedníky. Právě proto umíral na kříži za naše hříchy, aby nás takto očištěné mohl pozvat do tohoto přátelského vztahu se sebou samým a se svým Otcem. Je až neuvěřitelné, v jak hlubokém a přátelském vztahu my, obyčejní lidé, můžeme s Bohem žít. Požehnaný každý, kdo to pozvání přijme.
2. Tento Ježíšův přátelský vztah s učedníky, je pro nás inspirací a povzbuzením i v iniciativě smíření. Pokud budeme budovat přátelství se sudetskými Němcí, velmi nám bude záležet na hledání cest ke smíření, protože zde půjde o konkrétní osoby na německé straně, se kterými mám vztah, které milujeme, a proto usilujeme o maximální dobro pro ně. A věřím, že to bude oboustranné.

Přátelství v tomto případě se stává **hybnou silou** pro řešení minulosti velmi osobním a citlivým způsobem. **Přátelství** se stává **cestou naděje** - naděje, že staré rány budou uzdraveny a Boží láska a požehnání bude moci sestupovat na oba naše národy.

Kéž Bůh dá růst a požehnání našim přátelstvím.

8. Czech-German online meeting – Sunday 13.11.2022 at 16:00

Téma: **Friendship - the way of hope**

Roman Hota

John 15:12 This is the law I give you: Have love one for another, even as I have love for you. 13 Greater love has no man than this, that a man gives up his life for his friends. 14 You are my friends, if you do what I give you orders to do. 15 No longer do I give you the name of servants; because a servant is without knowledge of what his master is doing: I give you the name of friends, because I have given you knowledge of all the things which my Father has said to me.

It is interesting to observe the developing relationship between Jesus and his 12 disciples in the Bible. At the beginning of his earthly mission, Jesus chose them "**to be with him**" (Mark 3:14). They walked with him, they observed him, they witnessed many miracles, and sometimes they made it pretty difficult for Jesus and learned to trust him. Not everyone had the same relationship with Jesus, and not everyone reciprocated. It must also be remembered that in addition to the 12, he had another circle of 70 disciples or close friends in Bethany in the home of Lazarus, Mary and Martha. On the other hand, even among his 12, he had three favourites, Peter, James and John, whom he took separately to witness, for example, the resurrection of Jairus' daughter or Jesus' transfiguration on the mountain. He built a deeper fellowship with them than with the others. He entrusted them with more secrets. John, who was probably a cousin of Jesus, seems to have been a particular favorite of his. At the Last Supper, he rested at the table in Jesus' arms. (*John 13:23 One of his disciples, whom Jesus loved, rested at the table in Jesus' arms.*) This is a wonderful picture of closeness, friendship, and trust. There, during that last supper, Jesus called His disciples friends and told them confidentially all that He had heard from the Father. In their intimate conversations, their relationships were strengthened until he was ready to lay down his life for his friends. (*John 15:13 No one has greater love than this, that he lay down his soul for his friends.*) He died for friends, not for strangers.

Based on this example of the friendship between Jesus and the disciples, I would like to give you two messages:

1. Jesus also wants to build this intimate relationship with us as he did with his disciples. That is why He died on the cross for our sins, so that He could invite us, thus cleansed, into this friendly relationship with Himself and with His Father. It is amazing how deep and friendly a relationship we ordinary people can live in with God. Blessed is everyone who accepts that invitation.
2. This friendly relationship of Jesus with his disciples is an inspiration and encouragement to us in the initiative of reconciliation. If we build friendship with the Sudeten Germans, we will be very concerned about finding ways to reconciliation, because here we will be dealing with specific persons on the German side with whom we have a relationship, whom we love and therefore seek the maximum good for them. And I believe it will be mutual.

Friendship in this case becomes the **driving force** for dealing with the past in a very personal and sensitive way. **Friendship** becomes a **way of hope** - the hope that old wounds will be healed and God's love and blessing will be able to descend on both our nations.

May God give growth and blessing to our friendships.

8. Tschechisch-deutsches Online-Treffen - Sonntag 13.11.2022 um 16:00

Téma: **Freundschaft - der Weg der Hoffnung**

Roman Hota

Johannes 15:12 Das ist mein Gebot, daß ihr euch untereinander liebet, gleichwie ich euch liebe.

13 Niemand hat größere Liebe denn die, daß er sein Leben läßt für seine Freunde.

14 Ihr seid meine Freunde, so ihr tut, was ich euch gebiete. 15 Ich sage hinfort nicht, daß ihr Knechte seid; denn ein Knecht weiß nicht, was sein Herr tut. Euch aber habe ich gesagt, daß ihr Freunde seid; denn alles, was ich habe von meinem Vater gehört, habe ich euch kundgetan.

Es ist interessant, die Entwicklung der Beziehung zwischen Jesus und seinen 12 Jüngern in der Bibel zu beobachten. Zu Beginn seiner irdischen Mission wählte Jesus sie aus, "um bei ihm zu sein" (Markus 3,14). Sie gingen mit ihm, sie beobachteten ihn, sie wurden Zeugen vieler Wunder, und manchmal machten sie es Jesus ziemlich schwer und lernten immer neu, ihm zu vertrauen. Nicht jeder hatte die gleiche Beziehung zu Jesus, und nicht jeder erwiderte sie. Man darf auch nicht vergessen, dass er neben den 12 einen weiteren Kreis von 70 Jüngern oder engen Freunden in Bethanien im Haus von Lazarus, Maria und Martha hatte. Andererseits hatte er selbst unter seinen 12 Mitarbeitern drei Favoriten, nämlich Petrus, Jakobus und Johannes, die er einzeln mitnahm, um zum Beispiel die Auferstehung der Tochter des Jairus oder die Verklärung Jesu auf dem Berg zu bezeugen. Mit ihnen verband ihn eine tiefere Gemeinschaft als mit den anderen. Er vertraute ihnen weitere tiefe Sachen von Gott an. Johannes, der wahrscheinlich der Cousin von Jesus war, war ein besonders großer Favorit von ihm. Beim letzten Abendmahl ruhte er am Tisch in den Armen Jesu. (*Johannes 13:23 Einer seiner Jünger, den Jesus liebte, ruhte am Tisch in den Armen Jesu.*) Dies ist ein schönes Bild von Nähe, Freundschaft und Vertrauen. Dort, bei diesem letzten Abendmahl, rief Jesus seine Jünger zu **Freunden** und erzählte ihnen im Vertrauen alles, was er vom Vater gehört hatte. In **vertraulichen Gesprächen** wurden ihre Beziehungen gestärkt, bis er bereit war, **sein Leben für seine Freunde hinzugeben**. (*Johannes 15:13 Niemand hat größere Liebe als die, dass er seine Seele für seine Freunde hingibt.*) Er starb für Freunde, nicht für Fremde.

Ausgehend von diesem Beispiel der Freundschaft zwischen Jesus und den Jüngern möchte ich Ihnen zwei Botschaften übergeben:

1. Jesus möchte auch mit uns diese Art von vertrauter Beziehung aufbauen, wie er es mit seinen Jüngern getan hat. Deshalb ist er am Kreuz für unsere Sünden gestorben, damit er uns, so gereinigt, in diese freundschaftliche Beziehung zu sich selbst und zu seinem Vater einladen kann. Es ist erstaunlich, in welch tiefer und freundschaftlicher Beziehung wir einfachen Menschen zu Gott leben können. Gesegnet ist jeder, der diese Einladung annimmt.
2. Diese freundschaftliche Beziehung Jesu zu seinen Jüngern ist eine Inspiration und Ermutigung für uns in der Versöhnungsinitiative. Wenn wir eine Freundschaft mit den Sudetendeutschen aufbauen, werden wir darauf bedacht sein, Wege zur Versöhnung zu finden, weil wir es hier mit bestimmten Personen auf deutscher Seite zu tun haben, zu denen wir eine Beziehung haben, die uns am Herzen liegen und für die wir deshalb das Wohl anstreben. Und ich glaube, das wird auf Gegenseitigkeit beruhen.

Die **Freundschaft** wird in diesem Fall zur **treibenden Kraft** zum Lösen die Vergangenheit auf eine sehr persönliche und einfühlsame Weise. **Freundschaft** wird zu einem **Weg der Hoffnung** - der Hoffnung, dass alte Wunden geheilt werden und Gottes Liebe und Segen auf unsere beiden Nationen herabkommen kann. Möge Gott unseren Freundschaften Wachstum und Segen schenken.